

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, de către avocatul Todorov Maxim în numele părții vătămate Șeremet Vitalie și de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 ianuarie 2019 și a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Buia Mihail Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx, r-nul Xxxxxși domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 30.11.2017-07.11.2018
2. *instanța de apel*: 28.11.2018-28.01.2019
3. *instanța de recurs*: 08.04.2019 - 12.06.2019

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 noiembrie 2018, **Buia Mihail Xxxxx**, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Șeremet V. fiind încasat de la Buia M. în beneficiul lui Șeremet V., cu titlu de prejudiciu moral suma de 7500 lei, suma de 4000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că, Buia Mihail, la data de 10 iulie 2017, în jurul orei 16.30, aflându-se la „Piața Angro” din mun. Cahul, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimată prin lipsa vădită de respect față de societate și obraznicie deosebită, în urma unui conflict verbal apărut între dânsul și Șeremet Vitalie, cu scopul vătămării integrității corporale și a sănătății, a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea coastelor, în urma cărui fapt Șeremet V. a primit leziuni corporale de gravitate medie, manifestate prin fractură coastei nr. X din stânga, cu dereglarea sănătăți de lungă durată.

Acțiunile inculpatului Buia Mihail au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal: *vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat vătămările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Buia M. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis și încasarea de la inculpatul Buia M. în folosul statului a cheltuielilor judiciare în suma totală de 343,18 lei.

În motivarea apelului a invocat:

- la judecarea cauzei instanța de fond a examinat sub toate aspectele complet și obiectiv probele administrate la cauză, just a încadrat fapta comisă, corect ajungând la concluzia despre vinovăția lui Buia Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal;

- calificarea acțiunilor inculpatului nu se contestă, însă în ceea ce privește aplicarea pedepsei, instanța de judecată a aplicat pedeapsa în alte limite decât cele prevăzute de lege și greșit individualizată, în raport cu prevederile capitolului VII din partea generală a Codului penal;

- instanța de judecată la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de personalitatea inculpatului și anume că acesta prin infracțiunea comisă i-a provocat părții vătămate Șeremet Vitalie suferințe fizice, inclusiv prejudicii materiale și morale;

- în cadrul urmăririi penale și cercetarea probelor în instanța de fond inculpatul nu a recunoscut vinovăția, exprimând încredere în sine, fără a avea muștrări de conștiință pentru cele comise prin ce mărește pericolul social, precum și gravitatea infracțiunii. Potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave;

- instanța de judecată nu a realizat scopurile esențiale ale legii și pedepsei penale, respectiv, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnatului, invocând că, la moment a parvenit spre examinare o cauză penală de învinuire a lui Buia Mihail și fiul său Buia Dragoș în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal, în privința aceleiași părți vătămate, ceea ce confirmă că inculpatul este o persoană predispusă să comită infracțiuni;

- nu este de acord cu sentința și în partea respingerii cheltuielilor judiciare în mărime de 343,18 lei, suportate în legătură cu efectuarea și întocmirea raportului de expertiză medico-legală nr. 274/D din 29 august 2018, precum și pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală la instrumentarea cauzei penale. Astfel, statul și-a onorat obligația de a demonstra vinovăția persoanei, prin acțiuni de procedură legale, iar pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal a suportat cheltuieli, care raportate la prevederile art. 227 Cod de procedură penală se încadrează în noțiunea de cheltuieli judiciare;

- în susținerea apelului a mai făcut referire la prevederile art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, în acest sens menționând că, instanța de judecată la refuzul de a fi încasate cheltuielile judiciare din contul inculpatului nu a stabilit că încasarea

acestora poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea inculpatului Buia Mihail.

3.2 Avocatul Todorov M. în numele părții vătămate Șeremet V., care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de condamnare a lui Buia Mihail pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 2 ani, cu ispășirea reală a pedepsei. Admiterea integrală a acțiunii civile, încasarea din contul lui Buia Mihail în beneficiul lui Șeremet Vitalie a prejudiciului moral în mărime de 50.000 lei, cauzat prin vătămarea medie a integrității corporale, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea apelului a indicat:

- instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal. Buia Mihail a comis 2 fapte la un interval de 2 zile, ambele împotriva sănătății persoanei. Pedeapsa nu își va atinge scopul decât prin stabilirea unei pedepse cu închisoarea. Mai mult, inculpatul Buia M. a dat dovadă de obrăznicie deosebită, aplicând violență fizică în ambele cazuri în prezența persoanelor din piață, având o încredere exagerată că va scăpa de tragerea la răspundere. Din aceste motive, susține solicitările procurorului în privința stabilirii pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- instanța de fond a subevaluat mărimea prejudiciului moral suferit de Șeremet V., acordând o sumă derizorie. Ca urmare a leziunilor corporale Șeremet V. a suportat o dereglare îndelungată a sănătății, circa 3 săptămâni aflându-se în imposibilitate de a munci. De asemenea, nu se putea deplasa rapid, la orice respirație avea dureri acute și insuficiență de oxigen din cauza imposibilității inspirării adânci a aerului. În timpul somnului simțea un disconfort considerabil, întrucât nu putea dormi pe partea stângă, avea insomnie, fapt care ducea la sporirea nervozității. În afară de aceste suferințe fizice, avea și suferințe psihice manifestate în stare de stres, frustrare și neliniște pentru propria siguranță. De două ori, la intervale scurte de timp, Buia M. și-a permis să-l agreseze în cel mai obraznic mod, în loc public, fără a se teme de prezența oamenilor din jur. Primele săptămâni după vătămare avea dureri de cap și slăbiciuni, fiind nevoie de îngrijire permanentă din partea soției sale. Suferințele fizice și psihice l-au distras din activitatea sa cotidiană. Având calitatea de agricultor își câștiga existența din vânzarea culturilor agricole. Astfel, starea de stres a fost amplificată și de faptul că își făcea griji cum o să poată hrăni copii dacă nu va activa normal în serele sale în care cultiva legume, pe care ulterior le vindea la piață;

- vătămarea produsă la 10 iulie 2017 nu este unica. Cu două zile înainte, la 08 iulie 2017 a fost bătut cu mâinile și picioarele de Buia Mihail și fiul său Buia Dragoș în piața din centrul mun. Cahul. Știind că s-a adresat la poliție pe această primă vătămare, Buia Mihail și-a permis să-l agreseze repetat la 10 iulie 2017, inclusiv să-l amenințe cu răfuială fizică. În cazul în care persoanele prezente nu interveneau să-l înlăture pe Buia Mihail, nu poate spune ce se putea întâmpla în acea situație;

- a fost lezată o valoare socială supremă după viața persoanei, și anume integritatea corporală a persoanei. De asemenea, reclamantul Șeremet Vitalie a avut atât suferințe fizice, cât și psihice emoționale. Gradul de vinovăție a autorului

prejudiciului manifestă formă de intenție directă, or, Buia Mihail conștientiza acțiunile sale îndreptate spre vătămarea medie a integrității corporale;

- acordarea unei sume bănești echitabile în calitate de prejudiciu moral va atenua suferințele fizice și psihice suportate de reclamant, care în urma vătămării a fost lipsit de posibilitatea de a exercita munca casnică, de a fi împreună cu familia sa în stare normală a sănătății ca până la vătămare.

3.3 Avocatul Chironachi V. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Buia M. să fie achitat de comiterea infracțiunii imputate.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de fond a apreciat critic declarațiile martorilor apărării în contradictoriu cu declarațiile martorilor acuzării;

- în acest context, instanța a reținut doar faptul că martorul Buia Dragoș este fiul lui Buia Mihail, și acesta evident își va apăra ruda apropiată, fără a reține și faptul că martorii acuzării Șeremet I. și Șeremet I. I., sunt unchiul și fratele părții vătămate, care de asemenea sunt rude apropiate și puteau face declarații în favoarea rudei apropiate;

- martorul Nistor A. în ședință a declarat că, nu a existat contact fizic, ci doar discuții pe ton ridicat, și că Buia Mihail nu a aplicat lovituri și nici invers. Același lucru îl declară și inculpatul care menționează că nu a existat nici un contact fizic;

- martorul Ciobanu Victor, fiind audiat inclusiv în calitate și de specialist, a declarat că la data de 10 iulie 2017, inculpatul nu se putea deplasa independent, deoarece acestuia i-a fost aplicat aparatul „ilizarov”. Inculpatul regulat mergea la control, iar aparatul tijat a fost extras abia în data de 27 iulie 2017, iar deplasarea în cârje mai era necesară 2-3 luni;

- aceste circumstanțe au fost constatate cu certitudine în ședință de judecată, însă martorii acuzării și partea vătămată au declarat că nu au observat aparatul tijat și nici cârjele cu care se deplasa inculpatul, că acesta se deplasa liber și fără nici un suport, circumstanțe care nu au fost sesizate de aceștia și care pun la îndoială veridicitatea celor expuse;

- martorul Ciobanu Victor a menționat că, nu este posibil ca Buia Mihail în starea fizică în care se afla să poată aplica astfel de lovitură;

- sentința de condamnare are ca probatoriu în mare măsură doar declarațiile părții vătămate, martorilor acuzării, fără a ține cont de declarațiile martorilor apărării, doi dintre care nu au nici o legătură de rudenie cu Buia Mihail;

- instanța greșit face trimitere în motivare la raportul de expertiză judiciară nr. 314 D din 17 octombrie 2017, deoarece raportul de expertiză judiciară 274/D, stabilește că leziunea este una medie, raportul de expertiză judiciară 314 D, confirmă caracterul leziunilor corporale constatate prin raportul de expertiză anterior (echimoză pe față, escoriații pe cap și antebrațul stâng, vechimea producerii este de circa 3 zile, luând în calcul că examinarea primară a fost efectuată la 11 iulie 2017), însă acest raport de expertiză constată și imposibilitatea stabilirii cu exactitate a zilei când a fost fracturată coasta X, menționând că este posibil că aceasta să fi fost fracturată atât în data de 10 iulie 2017, cât și în data de 08 iulie 2017;

- nu a fost audiat nici expertul care să explice situația dubioasă, în ceea ce privește data fracturii coastei X.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 ianuarie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a indicat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Buia M. în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părții vătămate Șeremet V., martorilor Șeremet I. N., Șeremet I. I., Buia D., Nistor A., Ciobanu V. și prin materialele cauzei: cererea depusă la IP Cahul de către Șeremet V. la data de 10 iulie 2017 (f.d. 5); proces-verbal de cercetare la fața locului din 10 iulie 2017 (f.d. 13); concluziile expertului medic-legist expuse în raportul de expertiză judiciară nr. 274/D din 29 august 2017 (f.d. 46, 47); concluziile expertului medic-legist expuse în raportul de expertiză judiciară nr. 314/D din 17 octombrie 2017 (f.d. 108-113); copia raportului de constatare nr. 493 din 11 iulie 2017 (f.d. 129); cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune părții vătămate, Șeremet Vitalie (f.d. 131-132).

Instanța de apel a considerat că soluția instanței de fond privind condamnarea inculpatului Buia Mihail este întemeiată, la adoptarea căreia s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel încât probele au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În viziunea instanței de apel, situația de fapt astfel reținută a rezultat din coroborarea declarațiilor părții vătămate Șeremet Vitalie, cu cele ale martorilor Șeremet Ion, Șeremet Ion Ion, Buia Dragoș, Ciobanu Victor, Nistor Adrian, făcute în instanța de fond.

Față de materialul probator administrat în cauză, instanța de apel a reținut că declarațiile inculpatului depuse în instanța de fond, cât și în instanța de apel confirmă faptul că, a existat un conflict între el și partea vătămată, că el a mers către partea vătămată la piața-angro, însă nu coroborează cu nici un alt mijloc de probă administrat în cauză în ceea ce ține de cauzarea leziunilor corporale de gravitate medie părții vătămate, motiv pentru care le-a respins în această parte ca nesincere.

Cât privește solicitarea inculpatului Buia Mihail de pronunțare a unei sentințe de achitare, instanța de apel a constatat că cerința nu este întemeiată. Apărările inculpatului nu pot fi reținute de instanță, fiind contrazise de amplul material probator anterior prezentat. Instanța de fond a stabilit în mod întemeiat că acțiunile inculpatului Buia M. urmau un caracter infracțional, cert a fost constatat că prin acțiunile sale a cauzat vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată părții vătămate Șeremet Vitalie.

În acest sens, instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a apreciat probele, or, declarațiile martorilor Șeremet Ion Nicolae, Șeremet Ion Ion, sunt susținute de declarațiile părții vătămate, cât și de rapoartele de expertiză medico-

legale care expres indică fractura coastei X la Șeremet Vitalie. Aceste probe coroborează între ele și corect au fost puse la baza condamnării inculpatului Buia Mihail.

Referitor la declarațiile martorului Nistor Adrian, instanța de apel a indicat că, acest martor a menționat că era prezent la momentul incidentului din 10 iulie 2017, se afla la intrare în piață pe stânga, la câțiva metri de părțile aflate în conflict, deși ținea minte cu lux de amănunte ținuta inculpatului Buia Mihail și anume că, acesta avea două cârje, era însoțit de fiul său Buia Dragoș, că Buia era îmbrăcat în pantaloni lungi, costum sportiv, la întrebarea dacă poate descrie partea vătămată Șeremet Vitalie, a menționat categoric că nu o poate descrie nici după trăsăturile generale, în circumstanțele în care în declarațiile sale a menționat că vizual îl cunoaște pe Șeremet Vitalie.

Mai mult, din declarațiile acestui martor rezultă că incidentul din 10 iulie 2017 a avut loc la amiază, până la ora 14.00, însă în cadrul urmăririi penale și a ședinței de judecată s-a stabilit că, conflictul a avut loc în jurul orelor 16.30. Divergențele din declarațiile acestui martor conduc la ideea că dânsul face declarații nesincere cu scopul inducerii în eroare a instanței, iar în consecința acestora, declarațiile date de martorul Nistor Adrian nu pot fi apreciate de instanță ca probă care demonstrează nevinovăția inculpatului Buia Mihail.

Ce ține de declarațiile medicului Ciobanu Victor, care a declarat că nu era posibil ca Buia Mihail în starea fizică în care se afla, să poată aplica astfel de lovitură, instanța de apel a stabilit că potrivit declarațiilor martorului Ciobanu V., acesta nu a aplicat aparatului „Ilizarov” lui Buia Mihail, ci doar la scos la data 27 iulie 2017. La întrebarea dacă acest aparat se scoate când persoana este suficient de sănătoasă pentru a putea merge, medicul a răspuns afirmativ. Reieșind din declarațiile medicului, aparatul „Ilizarov” a fost scos după circa două săptămâni de la producerea incidentului din 10 iulie 2017, la data de 27 iulie 2017. Astfel, mențiunea martorului Ciobanu Victor că Buia Mihail în starea fizică în care se afla nu era apt să aplice lovituri, nu demonstrează nevinovăția inculpatului Buia Mihail, în condiția în care aceste declarații nu sunt susținute prin cumulul de probe anexate la materialele dosarului.

Referitor la alegația inculpatului Buia M. că raportul de expertiză nr. 317/D din 10 iulie 2017 a fost interpretat greșit de instanța de judecată, instanța de apel a reținut ca fiind eronată această interpretare, or din conținutul raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 314/D din 17 octombrie 17, precum și din fișele medicale prezentate de partea vătămată, rezultă clar că ultima a fost supusă controlului medical separat după fiecare incident, la 08 iulie 2017, cât și la 10 iulie 2017. Din aceste probe rezultă expres că, au fost efectuate 2 radiografii distincte, una la data de 08 iulie 2017, iar alta la 10 iulie 2017, fiecare având descrierea diferită și conținut diferit sub aspectul vătămarilor suportate. În raportul de expertiză judiciară nr. 314/D din 17 octombrie 2017 la capitolul examinări și constatări se analizează distinct, radiografia toracelui nr. 2824 din 08 iulie 2017, în care expertul indică leziunile constatate: *cord și pulmoni norma; Radiografia craniului nr. 2823 din iulie 2017: modificări traumatice din partea craniului nu se vizualizează. Consultat de traumatolog:*

acuze, cefalee grețuri, dureri în cutia toracică, membrele superioare OD=OS, le reacționează la lumină. Diagnostic la plecare: TCCÎ comoție cerebrală.

Referitor la data de 10 iulie 2017, în raportul de expertiză nr. 314/D din 17 octombrie 2017 se examinează radiografia nr. 2857 din 10 iulie 2017, unde se vizualizează fractura coastei X pe linia axilar anterioară, pe radiografie fractura coastei X pe linia axilară medie din stânga din 29 august 2017.

La materialele dosarului este anexat și raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 274/D din 29 august 2017 în care, la capitolul examinări și constatări scrie expres că, din Radiograma nr. 2857 din 10.07.2017 se vizualizează fractura coastei X pe linia axilar anterioară; pe radiografie fractura coastei X pe linia axilară medie din stânga din 29.08.2017.

Astfel, potrivit celor constatate, în viziunea instanței de apel sânt speculative argumentele inculpatului cu privire la imposibilitatea stabilirii cu certitudine la ce dată a fost cauzată fracturarea coastei X, or, din radiografia nr. 2824 din 08 iulie 2017 nu rezultă că, a fost fracturată coasta X, ci este menționat diagnosticul: TCCÎ comoție cerebrală.

Instanța de apel a apreciat critic afirmația inculpatului Buia Mihail privind nevinovăția sa, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a supune îndoielilor declarațiile părții vătămate și ale martorilor, acestea în cumulul lor, dovedind cu certitudine că inculpatul Buia M. a comis infracțiunea imputată, iar faptul că acesta nu-și recunoaște vinovăția, nu constituie temei pentru pronunțarea unei hotărâri de achitare.

Referitor la apelurile declarate de procuror și partea vătămată, instanța de apel a reținut că temeiul semnalat de apelanți nu este aplicabil în prezenta speță, astfel instanța de fond la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului și-a argumentat soluția adoptată, acordând deplină eficiență vederilor art. 61, 75 Cod penal.

Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiat argumentul invocat de procuror și partea vătămată Șeremet Vitalie precum că, instanța de fond nejustificat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpatului Buia Mihail.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a indicat că instanța de judecată a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, stabilindu-i pedeapsă penală în limitele legii.

Dat fiind faptul că, în conținutul rechizitoriului nu a fost inclusă nici o circumstanță agravantă, instanța de apel nu a reținut nici o circumstanță agravantă, or, în conformitate cu art. 77 Cod penal, enumerarea circumstanțelor agravante are caracter exhaustiv. Pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sânt strict prevăzute de lege, stabilite de organul de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a determinat felul, măsura de pedeapsă, ținând cont de faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, de

persoana vinovatului Buia Mihail care nu este cunoscut cu antecedente penale, de caracterizarea pozitivă a acestuia.

În acest context, instanța de apel a constatat că în speță, sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea executării acesteia pentru atingerea scopului corijării și celui preventiv, nefiind justificată punerea în executare imediată a pedepsei penale sub formă de închisoare așa cum solicită procurorul și partea vătămată. Astfel, instanța de apel analizând situația inculpatului Buia Mihail, prezentată de către procuror și de către partea apărării în prezenta cauză penală, amplu analizând circumstanțele menționate supra și personalitatea inculpatului, a ajuns la concluzia că nu este rațional ca Buia Mihail să execute real pedeapsa cu închisoarea solicitată de către procuror.

Instanța de apel analizând ansamblul circumstanțelor ce caracterizează persoana inculpatului, a considerat că instanța de fond corect a apreciat că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate și circumstanțele reținute sunt suficiente pentru a dispune suspendarea executării pedepsei stabilite.

Reieșind din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților, cât și a altor persoane, din considerentele enunțate, instanța de apel a stabilit că instanța de fond corect a reținut că reeducarea și corectarea lui Buia Mihail este posibilă în condițiile aplicării pedepsei cu închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, care va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele expuse în cererea de apel, deoarece instanța de prim nivel și-a motivat soluția în această parte, soluție pe care instanța de apel a însușit-o. Prima instanță corect a respins cerința procurorului privind încasarea cu titlu de cheltuieli judiciare a sumei de 343,18 lei de la inculpat pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr. 274/D din 29 august 2017, precum și pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală la instrumentarea cauzei penale.

La caz, instanța de apel a reținut că efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr. 274/D din 29 august 2017, a fost dispusă de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

Mai mult, potrivit art. 75 alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016 (M.O. nr. 157-162/316 din 10.06.2016), se stipulează că, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sânt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Astfel, din materialele cauzei instanța de apel a mai constatat că, partea vătămată și-a întemeiat acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral pe raportul de expertiză medico-legală nr. 314/D din 17 octombrie 2017, potrivit căruia i-au fost cauzate leziuni corporale, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, ce se califică ca vătămare corporală ușoară.

Conform radiografiei toracelui nr. 2824 din 08 iulie 2017, careva leziuni traumatice, nu au fost prezentate, iar în documentele medicale din 08 iulie 2017 s-a reflectat că pacientul a acuzat dureri în regiunea cutiei toracice. La examinarea radiografiei nr. 2857 din 10 iulie 2017, s-a depistat fractura coastei X din stânga și mai mult probabil că fractura coastei este din 10 iulie 2017, dar cu certitudine exactă nu este posibil de apreciat ținând cont de acuzele persoanei din 08 iulie 2017 (f.d. 108-113).

De asemenea au fost anexate probe confirmative despre existența cheltuielilor judiciare cu titlu de asistență juridică în sumă de 4000 lei.

Luând în considerație că părții vătămate i-au fost cauzate atât suferințe fizice, manifestate prin vătămrile indicate mai sus, cât și psihice manifestate prin faptul că a suportat o dereglare îndelungată a sănătății, circa 3 săptămâni aflându-se în imposibilitate de a munci, stare de stres, frustrare și neliniște pentru propria siguranță, totodată reținând gradul de vinovăție al inculpatului în vătămarea integrității corporale, infracțiunea fiind comisă cu intenție directă, cu intenție de a-l vătăma pe Șeremet Vitalie, instanța de apel a remarcat că instanța de fond corect și întemeiat a determinat caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate Șeremet Vitalie, caracterul și circumstanțele în care i-au fost cauzate aceste suferințe, respectiv adjudecarea în beneficiul acestuia a sumei bănești de 7500 lei, este pe măsură să-i aducă acestuia compensare și satisfacție echitabilă.

Instanța de apel, a admis că prin săvârșirea infracțiunii de către inculpat în privința părții vătămate, acestuia i-au fost cauzate suferințe psihice (a fost în imposibilitate de a munci, a întreține familia, etc), însă totuși consideră că suma de 50.000 lei solicitată cu titlu de prejudiciu moral este una exagerat de mare, iar suma de 7.500 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă părții vătămate pentru suferințele psihice suportate, ca urmare a comiterii infracțiunii în privința sa.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procuror, care solicită casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului indică:

- hotărârile adoptate de instanțele de fond în latura penală, în partea stabilirii pedepsei inculpatului și respingerea solicitării procurorului privind încasarea din contul lui Buia M. în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 343, 18 lei, este neîntemeiată;

- pedeapsa aplicată lui Buia M. este prea blândă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale;

- instanța de judecată aplicând prevederile art. 90 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de urmările acesteia, instanța nu a prezentat careva argumente convingătoare ce ar motiva soluția dispusă, astfel fiind ignorate prevederile legii penale, suferințele părții vătămate, cât și a familiei acesteia, atât materiale cât și morale, precum și cerințele prevăzute la art. 90 Cod penal;

- o pedeapsă echitabilă faptelor comise de Buia M. ar fi în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, dat fiind faptul că pe parcursul urmăririi penale inculpatul nu a recunoscut vina, iar prin diverse metode nu a colaborat cu organul de urmărire penală în vederea stabilirii adevărului pe caz;

- Buia M. în cadrul urmăririi penale și în instanțele de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, nu s-a căit sincer, a înaintat o versiune precum că el nu a putut lovi din cauza stării sănătății, fapt menționat și de medic, fiind într-un picior nu putea să aplice asemenea lovituri;

- până în prezent prejudiciul material și moral cauzat părții vătămate, cheltuielile pentru tratament medical, nu este achitat integral de inculpat, iar prin infracțiunea comisă a atentat la una din valorile primordiale apărute de legea penală – integritatea fizică a persoanei;

- corectarea lui Buia M. poate avea loc doar prin aplicarea pedepsei închisorii, astfel hotărârile adoptate, urmează a fi casate parțial cu stabilirea unei pedepse mai aspre;

- instanța de fond la stabilirea pedepsei a invocat despre caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, persoana inculpatului care nu are antecedente penale, însă aceste împrejurări, nu sunt de natură a minimaliza pedeapsa, având în vedere că sunt circumstanțe legate de rolul vinovatului, de conduita acestuia înainte, în timpul și după consumarea infracțiunii;

- instanța de judecată la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de personalitatea inculpatului și anume că acesta prin infracțiunea comisă i-a provocat părții vătămate Șeremet Vitalie suferințe fizice, inclusiv și prejudicii materiale și morale. În cadrul urmăririi penale și cercetarea probelor în instanța de fond inculpatul nu a recunoscut vina, exprimând încredere în sine, neavând careva muștrări de cunoștință pentru cele comise prin ce mărește pericolul social, precum și gravitatea infracțiunii, adică potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave;

- prin sentință, instanța de judecată nu a realizat scopurile esențiale ale legii și pedepsei penale, respectiv, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnatului, deoarece reieșind din situl Judecătorei Cahul, la moment a parvenit spre examinare o cauză penală de învinuirea lui Buia Mihail și Buia Dragoș în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal, în privința aceeași părții vătămate, ceea ce confirmă că inculpatul este o persoană predispusă să comită infracțiuni;

- consideră neîntemeiată soluția instanțelor de fond de a respinge cerința privitor la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Buia M. în beneficiul statului, în sumă de 343,18 lei;

- soluția cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a motivat-o prin aceea că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare și sunt achitate din bugetul statului, însă în decizie și sentința lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului;

- cheltuielile legate cu efectuarea expertizelor judiciare sunt cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală - expertiza judiciară;

- prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli judiciare în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitate juridică, cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- instanța de judecată o dată ce a dispus respingerea cererii procurorului privind încasarea de la inculpat a sumei de 343, 18 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispune de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Todorov Maxim în numele părții vătămate Șeremet V., care solicită casarea acestora, cu emiterea unei noi hotărâri de condamnare a lui Buia M. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare reală a pedepsei și admiterea integrală a acțiunii civile, cu încasarea din contului lui Buia M. în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 50.000 lei, cauzat prin vătămarea medie a integrității corporale și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpatului pentru infracțiunea comisă;

- în speță, Buia M. a comis două fapte la un interval de 2 zile, ambele împotriva sănătății persoanei, iar aplicarea unei pedepse neprivative de libertate nu își va atinge scopul decât prin stabilirea unei pedepse cu închisoare;

- inculpatul a dat dovadă de o obraznicie deosebită, aplicând violența fizică în ambele cazuri cu persoanele din piață, având o încredere exagerată că va scăpa de tragerea la răspundere;

- instanța de fond a subevaluat mărimea prejudiciului moral suferit de Șeremet V.;

- referitor la acțiunea civilă, ca urmare a leziunilor corporale a suportat o dereglare îndelungată a sănătății, circa 3 săptămâni aflându-se în imposibilitate de a munci, nu se poate deplasa rapid, la orice respirație avea dureri acute și insuficiență de oxigen din cauza imposibilității inspirării adânci a aerului, în timpul somnului, simțea un discomfort considerabil întrucât nu putea dormi pe partea stângă, avea insomnie, fapt care ducea la sporirea nervozității;

- în afară de suferințele fizice, avea și suferințe psihice manifestate în stare de stres, frustrare și neliniște pentru propria siguranță. De două ori, la intervale scurte de timp, Buia Mihail și-a permis să-l agreseze în cel mai obraznic mod, în loc public, fără a se teme de prezența oamenilor din jur;

- primele săptămâni după vătămare avea dureri de cap și slăbiciuni, fiind nevoie de îngrijire permanentă din partea soției sale, suferințele fizice și psihice l-au distras din activitatea cotidiană, starea de stres a fost amplificată și de faptul că își făcea griji cum o sa poată hrăni copiii, dacă nu poate activa normal în serele sale în care cultivă legume, iar ulterior le vinde la piață;

- vătămarea produsă la 10.07.2017 nu este unica, cu două zile înainte, la 08.07.2017 a fost bătut cu mâinile și picioarele de Buia Mihail și fiul său Buia Dragoș în piața din centrul mun. Cahul. Știind că s-a adresat la poliție pe această primă vătămare, Buia M. și-a permis să-l agrezeze repetat la 10.07.2017, inclusiv să-l amenințe cu răfuială fizică;

- în speță Șeremet Vitalie a avut atât suferințe fizice, cât și psihice, emoționale. Gradul de vinovăție a autorului se manifestă sub formă de intenție directă, or Buia Mihail conștientiza acțiunile sale îndreptate spre vătămarea medie a integrității corporale.;

- acordarea unei sume bănești echitabile în calitate de prejudiciu moral va atenua suferințele fizice și psihice suportate de reclamant, care în urma vătămării a fost lipsit de posibilitatea de a exercita munca casnică, de a fi împreună cu familia sa în acea stare normală a sănătății cu până la vătămare.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6.3 Inculpat, care solicită casarea deciziei, cu achitarea sa.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a indicat avocatul Chironachi V. în cererea de apel.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

Cu referire la recursurile orinare declarate de către procuror și avocatul Todorov Maxim în numele părții vătămate Șeremet V.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursurile declarate se atestă, că recurenții își întemeiază recursurile declarate în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, Colegiul penal constată din recursurile declarate, că procurorul și avocatul Todorov Maxim în numele părții vătămate Șeremet V., nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că instanțele de fond nu au luat în

considerație toate circumstanțele cauzei, aplicând o pedeapsă prea blândă inculpatului, cu suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare inculpatului, conform art. 90 Cod penal. Totodată, procurorul contestă hotărârile instanțelor de fond, din considerentul că, a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la Buia M. a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 343,18 lei, iar avocatul Todorov Maxim în numele părții vătămate Șeremet V., solicită și admiterea integrală a acțiunii civile, formulate în cadrul procesului penal.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs invocate, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acestuia, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurenți, la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei în privința inculpatului, Buia M., aplicându-i dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o

pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunea art. 152 alin. (1) Cod penal, în baza căruia inculpatul, Buia M. a fost condamnat, prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca una mai puțin gravă, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă,* iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că inculpatul, Buia M., a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 6 luni închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În cauza suspusă judecării, instanțele de fond au conchis, că inculpatului Buia M., urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanțele de fond nu au reținut careva circumstanțe agravante, precum și nici atenuante, în privința inculpatului, Buia M.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecat.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești ale instanțelor de fond, Colegiul penal consideră, că acestea întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând faptul că inculpatul anterior nu a fost judecat, împrejurare ce a permis instanței de a da dovadă de clemență față de acesta, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar.

Referitor la argumentul de bază invocat de procuror în recursul declarat, precum că inculpatul nu a restituit prejudiciul material cauzat, din care motiv nu poate fi aplicată suspendarea condiționată a executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal, Colegiul penal, în prezenta speță nu îl va considera suficient pentru a interveni în hotărârile judecătorești ale instanțelor de fond, în vederea excluderii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Ce ține de faptul că în speță, Buia M. a comis două fapte la un interval de 2 zile, ambele împotriva sănătății persoanei, iar aplicarea unei pedepse neprivative de libertate nu își va atinge scopul decât prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, Colegiul penal atestă că în prezenta speță inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea unei singure infracțiuni prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, pentru care a și fost condamnat.

Cât privește argumentul recurențelor, precum că pe parcursul urmăririi penale inculpatul nu a recunoscut vina, iar prin diverse metode nu a colaborat cu organul de urmărire penală în vederea stabilirii adevărului pe caz, nu s-a căit sincer, Colegiul penal reține, că utilizarea de către inculpat a dreptului său legal de a nu recunoaște vina în acțiunile imputate, nu poate fi sancționată de către stat prin aplicarea unei pedepse mai aspre. Mai mult ca atât, este dreptul inculpatului de a-și formula o tactică de apărare, iar sarcina instanței este de a verifica și a stabili dacă poziția inculpatului este în concordanță cu probele administrate în cauză.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul, Buia M., iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurențelor privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința lui Buia M.

Colegiul penal consideră ca nefondate și criticile procurorului referitor la

pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, stipulată la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că, nemotivat nu au fost încasate cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra căroră această instanță s-a expus întemeiat, respectiv nu există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară.

În susținerea celor menționate, instanța de recurs relevă dispoziția alin. (2) art. 229 potrivit căreia, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

Prin urmare, se reține că procurorul solicită încasarea de la inculpatul Buia M. a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 343, 18 lei, ce constituie cheltuieli pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr. 274 D din 29.08.2017, cheltuieli suportate de către organul de urmărire penală pentru efectuarea acțiunii de urmărire penală întru instrumentarea prezentei cauze penale.

Astfel, Colegiul penal atestă că raportul de expertiză medico-legală nr. 274 D din 29.08.2017, a fost ordonat de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei, constituind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, astfel constituie cheltuieli ce urmează a fi achitate, conform prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (până la modificările din 09 februarie 2018), din contul mijloacelor bugetului de stat, ținând cont de prevederile art. 3 Cod de procedură penală, care stipulează, că în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal statuează, că la caz instanțele și-au motivat eficient soluția de respingere a solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

Cât privește critica invocată în recurs referitoare la faptul că, instanțele de judecată au subevaluat prejudiciul moral suferit de Șeremet V., Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată, deoarece instanțele de fond just au stabilit că părții vătămate i-au fost cauzate atât suferințe fizice, manifestate prin vătămările fizice, cât și psihice, manifestate prin faptul că a suportat o dereglare îndelungată a sănătății, circa 3 săptămâni aflându-se în imposibilitate de a munci, stare de stres, frustrare și neliniște pentru propria siguranță, totodată reținând gradul de vinovăție al inculpatului în vătămarea integrității corporale, infracțiunea fiind comisă cu intenție directă, cu intenție de a-l vătăma pe Șeremet Vitalie. Totodată, instanța de apel corect a remarcat că instanța de fond just și întemeiat a determinat caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate Șeremet Vitalie, caracterul și circumstanțele în care i-au fost cauzate aceste suferințe, respectiv adjudecarea în beneficiul acestuia a sumei bănești de 7500 lei, este pe măsură să-i aducă acestuia compensare și satisfacție echitabilă.

Mai mult, instanța de recurs notează, că în temeiul art. 1423 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea persoanei vătămate. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanțele ierarhic inferioare, ținând cont de împrejurările prevăzute la articolele sus-menționate, de circumstanțele cauzei, precum și statutul social al persoanei vătămate, just au concluzionat în vederea admiterii parțiale a cerinței privind încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral, încasând suma de 7500 lei, stabilind corect că aceasta va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă părții vătămate pentru suferințele psihice suportate ca urmare a comiterii infracțiunii în privința sa, iar suma de 50.000 lei solicitată cu titlu de prejudiciu moral este una exagerat de mare.

Cu referire la recursul declarat de către inculpat.

Din cuprinsul recursului declarat de către inculpat se reține, că acesta invocă ca temei de drept pct. 6), 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat. Astfel, instanța de apel, la adoptarea soluției de respingere a apelurilor declarate și menținere a sentinței, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care această instanță le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere

al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Cât privește motivele invocate de inculpat precum că nu este vinovat în comiterea faptei imputate, de asemenea și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal și anume – *vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat vătămările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul penal consideră, că prima instanță și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Astfel, hotărârea instanței de apel cuprinde răspuns referitor la argumentele invocate și în recursul inculpatului, ce ține de aprecierea credibilă a declarațiilor martorilor acuzării și aprecierea critică a declarațiilor martorilor apărării, fiind indicat just că judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, astfel declarațiile martorilor Șeremet Ion Nicolae, Șeremet Ion Ion, sunt susținute de declarațiile părții vătămate, cât și de rapoartele de expertiză medico-legale care expres indică fractura coastei X la Șeremet Vitalie. Aceste probe coroborează între ele și corect au fost puse la baza condamnării inculpatului Buia Mihail.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că martorul Nistor A. în ședința de judecată a indicat că, nu a avut loc nici un contact fizic, însă doar discuții pe ton ridicat, Colegiul penal reține că instanța de apel just a menționat că, acest martor care a indicat că era prezent la momentul incidentului din 10 iulie 2017, se afla la intrare în piață pe stânga, la câțiva metri de părțile aflate în conflict, deși ținea minte cu lux de amănunte ținuta inculpatului Buia Mihail și anume că, acesta avea două cârje, era însoțit de fiul său Buia Dragoș, că Buia era îmbrăcat în pantaloni lungi, costum sportiv, la întrebarea dacă poate descrie partea vătămată Șeremet Vitalie, a menționat categoric că nu o poate descrie nici după trăsăturile generale, în

circumstanțele în care în declarațiile sale a menționat că vizual îl cunoaște pe Șeremet Vitalie.

Mai mult, instanța de apel corect a stabilit că din declarațiile acestui martor rezultă că, incidentul din 10 iulie 2017 a avut loc la amiază, până la ora 14.00, însă în cadrul urmăririi penale și a ședinței de judecată s-a stabilit că, conflictul a avut loc în jurul orelor 16.30. Divergențele din declarațiile acestui martor conduc la ideea că dânsul face declarații nesincere cu scopul inducerii în eroare a instanței, iar în consecința acestora, declarațiile date de martorul Nistor Adrian nu pot fi apreciate de instanță ca probă care demonstrează nevinovăția inculpatului Buia Mihail.

Ce ține de critica inculpatului, precum că martorul Ciobanu V. a menționat că nu este posibil ca Buia M. în starea fizică în care era să poată aplica astfel de lovitură, Colegiul penal reține, că potrivit declarațiilor martorului Ciobanu V., aceasta nu a aplicat aparatul „Ilizarov” lui Buia Mihail, ci doar la scos la data 27 iulie 2017. La întrebarea dacă acest aparat se scoate când persoana este suficient de sănătoasă pentru a putea merge, medicul a răspuns afirmativ. Reieșind din declarațiile medicului, aparatul „Ilizarov” a fost scos după circa două săptămâni de la producerea incidentului din 10 iulie 2017, la data de 27 iulie 2017. Astfel, mențiunea martorului Ciobanu Victor că Buia Mihail în starea fizică în care se afla nu era apt să aplice lovituri, nu demonstrează nevinovăția inculpatului Buia Mihail, în condiția în care aceste declarații nu sunt susținute prin cumulul de probe anexate la materialele dosarului.

Totodată, prin hotărârea adoptată, instanța de apel s-a expus argumentat și asupra faptului, că raportul de expertiză nr. 317/D din 10.07.2017 a fost interpretat greșit, indicând just că este eronată această interpretare, deoarece din conținutul raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 314/D din 17 octombrie 2017, precum și din fișele medicale prezentate de partea vătămată, rezultă clar că ultima a fost supusă controlului medical separat după fiecare incident, la 08 iulie 2017, cât și la 10 iulie 2017. Din aceste probe rezultă expres că, au fost efectuate 2 radiografii distincte, una la data de 08 iulie 2017, iar alta la 10 iulie 2017, fiecare având descrierea diferită și conținut diferit sub aspectul vătămarilor suportate. În raportul expertiză judiciară nr. 314/D din 17 octombrie 2017, la capitolul examinări și constatări se analizează distinct, radiografia toracelui nr. 2824 din 08 iulie 2017, în care expertul indică leziunile constatate: *cord și pulmoni norma; Radiografia craniului nr. 2823 din iulie 2017: modificări traumatice din partea craniului nu se vizualizează. Consultat de traumatolog: acuze, cefalee grețuri, dureri în cutia toracică, membrele superioare OD=OS, le reacționează la lumină. Diagnostic la plecare: TCCÎ comoție cerebrală.*

Referitor la data de 10 iulie 2017, în raportul de expertiză nr. 314/D din 17 octombrie 2017 se examinează radiografia nr. 2857 din 10 iulie 2017, unde se vizualizează fractura coastei X pe linia axilar anterioară, pe radiografie fractura coastei X pe linia axilară medie din stânga din 29 august 2017.

La materialele dosarului este anexat și raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 274/D din 29 august 2017 în care, la capitolul examinări și constatări scrie expres că, din radiograma nr. 2857 din 10.07.2017 se vizualizează fractura coastei X pe linia axilar anterioară; pe radiografie fractura coastei X pe linia axilară medie din stânga din 29.08.2017.

Astfel, reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că este corectă concluzia instanței de apel, precum că sânt declarative argumentele inculpatului cu privire la imposibilitatea stabilirii cu certitudine la ce dată a fost cauzată fracturarea coastei X, or, din radiografia nr. 2824 din 08 iulie 2017 nu rezultă că a fost fracturată coasta X, ci este menționat diagnosticul: TCCÎ comoție cerebrală.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare deferite spre examinare.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, de către avocatul Todorov Maxim în numele părții vătămate Șeremet Vitalie și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Buia Mihail Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 27 iunie 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie